

SEVEROATLANTICKÁ SMLOUVA

WASHINGTON, 4. DUBNA 1949

Smluvní strany znovu potvrzují svou víru v cíle a zásady Charty Organizace spojených národů a svou touhu žít v míru se všemi národy a všemi vládami.

Jsou odhodlány zabezpečit svobodu, společné dědictví a civilizaci svých národů, založené na zásadách demokracie, svobody jednotlivce a vlády zákona.

Snaží se přispět k stabilitě a blahu národů v oblasti severního Atlantiku.

Jsou rozhodnuty spojit své úsilí ke kolektivní obraně a k zachování míru a bezpečnosti.

Proto se dohodly na této Severoatlantické smlouvě:

ČLÁNEK 1.

Smluvní strany se v souladu s Chartou Organizace spojených národů zavazují, že budou veškeré mezinárodní spory, v nichž budou účastníky, urovnávat pokojnými prostředky, aby tak nebyl ohrožen mezinárodní mír a bezpečnost, jakož i spravedlnost, a že se ve svých mezinárodních vztazích budou zdržovat hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem, který by byl neslučitelný s cíly Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 2.

Smluvní strany budou přispívat k rozvoji mírumilovných a přátelských mezinárodních vztahů tím, že budou podporovat své svobodné instituce, že budou šířit lepší porozumění pro zásady, na nichž tyto instituce jsou založeny, a tím, že budou vytvářet podmínky nutné pro zabezpečení stability a všeobecného blaha. Budou se snažit o vyloučení veškerých rozporů ve své mezinárodní hospodářské politice a budou podporovat hospodářskou spolupráci mezi jednotlivými i mezi všemi smluvními stranami.

ČLÁNEK 3.

Aby bylo účinněji zajištěno uskutečňování účelu této smlouvy, budou smluvní strany, jednotlivě i společně, stálov a účinnou svépomocí i vzájemnou pomocí udržovat a rozvíjet svou individuální i kolektivní schopnost odolat ozbrojenému útoku.

ČLÁNEK 4.

Smluvní strany se budou radit, kdykoli podle mínění kterékoli z nich bude ohrožena územní celistvost, politická nezávislost nebo bezpečnost kterékoli smluvní strany.

ČLÁNEK 5.

Smluvní strany jsou zajedno, že ozbrojený útok proti jedné nebo několika z nich v Evropě nebo v Severní Americe bude považován za útok proti všem; v důsledku toho jsou zajedno, že dojde-li k takovému ozbrojenému útoku, každá ze smluvních stran, vykonávajíc právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu, uznané článkem 51 Charty Organizace spojených národů, přispěje na pomoc smluvní straně nebo stranám takto napadeným tak, že podnikne ihned sama i v dohodě s ostatními stranami takovou akci, jakou bude považovat za nutnou, včetně použití ozbrojené síly, aby byla obnovena a zachována bezpečnost v oblasti severního Atlantiku.

Každý takový ozbrojený útok a všechna opatření, učiněná v jeho důsledku, budou neprodleně oznámena Radě bezpečnosti. Tato opatření skončí, jakmile Rada bezpečnosti učiní opatření nutná pro obnovení a zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 6.

Za ozbrojený útok na jednu nebo více smluvních stran se podle článku 5 pokládá ozbrojený útok na území kterékoli smluvní strany v Evropě nebo Severní Americe, na alžírské departementy Francie, na okupační vojska kterékoli smluvní strany v Evropě, na ostrovy pod správou kterékoli smluvní strany v Atlantském oceánu na sever od obratníku Raka nebo na lodi či letadla kterékoli ze smluvních stran v téže oblasti.

ČLÁNEK 7.

Tento pakt se nikterak nedotýká – a nesmí být vykládán jako by se dotýkal – práv a povinností smluvních stran, které jsou členy Organizace spojených národů, vyplývajících z Charty, ani základní odpovědnosti Rady bezpečnosti za zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 8.

Každá ze smluvních stran prohlašuje, že žádné její současně platné mezinárodní závazky vůči kterékoli jiné smluvní straně nebo kterémukoli třetímu státu nejsou v rozporu s ustanoveními této smlouvy, a zavazuje se, že nepřijme žádný mezinárodní závazek, který by byl s touto smlouvou v rozporu.

ČLÁNEK 9.

Smluvní strany zřizují tímto Radu, v níž bude každá z nich zastoupena a která bude projednávat všechny otázky týkající se provádění této smlouvy. Rada bude organizována tak, aby se mohla sejit rychle a kdykoli. Rada zřídí pomocné orgány, které uzná za nutné; zejména ihned zřídí Obranný výbor, který bude doporučovat opatření nutná k provádění článku 3 a 5.

ČLÁNEK 10.

Jestliže se smluvní strany o tom jednomyslně dohodnou, mohou pozvat kterýkoli jiný evropský stát, který je schopen napomáhat rozvoji zásad této smlouvy a přispět k bezpečnosti severoatlantické oblasti, aby přistoupil k této smlouvě. Každý takto pozvaný stát se může stát smluvní stranou tím, že uloží u vlády Spojených států svou listinu o přístupu. Vláda Spojených států zpraví každou ze smluvních stran o uložení každé listiny o přístupu.

ČLÁNEK 11.

Tato smlouva bude ratifikována a její ustanovení budou smluvními stranami prováděna v souhlase s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy co nejdříve u vlády Spojených států, která uvědomí všechny ostatní smluvní strany o každém uložení. Smlouva vstoupí v platnost mezi státy, které ji ratifikovaly, jakmile ratifikační listiny většiny signatářů, včetně ratifikačních listin Belgie, Kanady, Francie, Lucemburska, Holandska, Spojeného království a Spojených států, budou uloženy a pro další státy nabude smlouva účinnosti dnem uložení jejich ratifikačních listin.

ČLÁNEK 12.

Po deseti letech platnosti smlouvy nebo kdykoli později poradí se smluvní strany na žádost kterékoli z nich o případné revizi smlouvy, přičemž vezmou v úvahu okolnosti, které mohou v té době ovlivňovat mír a bezpečnost v severoatlantické oblasti, čítají v to rozvoj jak všeobecných, tak i oblastních dohod uzavřených podle Charty Organizace spojených národů k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti.

ČLÁNEK 13.

Po dvaceti letech platnosti smlouvy může kterákoli smluvní strana její platnost pro sebe ukončit, a to rok ode dne, kdy oznámí výpověď vládě Spojených států amerických, která uvědomí vlády ostatních smluvních stran o uložení každé výpovědi.

ČLÁNEK 14.

Tato smlouva, jejíž anglické a francouzské znění jsou stejně autentické, bude uložena v archívech vlády Spojených států amerických. Ověřené opisy smlouvy zašle tato vláda vládám ostatních signatářů.

Na důkaz toho podepsali plnomocníci tuto smlouvu.¹

¹UNTS, sv. 34, str. 243